

Misiunea în beneficiul celor în nevoie

De memorat: Matei 25:40.

Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”

Sabat după-amiază

Luca 5:17-26 ilustrează în multe feluri modul în care Dumnezeu îi ajută pe cei în nevoie. Uneori Dumnezeu îi folosește pe alții pentru a ne ajuta sau ne folosește pe noi pentru a-i ajuta pe alții. Această misiune poate fi solicitantă, dar beneficiile sunt mari. Ajutându-i pe cei în nevoie urmăm exemplul lui Isus Hristos în ce privește misiunea. Uneori este ușor să ne dăm seama cine are nevoie de ajutor, alteori este mai dificil. Indiferent de situație, suntem chemați să fim ajutoarele lui Dumnezeu pentru toți oamenii care au nevoie, indiferent de originea lor.

Biblia ne încurajează să ne apropiem de străini și, câștigându-le încrederea, vom putea învăța moduri mai bune prin care îi putem ajuta să Îl găsească pe Isus.

Studiul din această săptămână ne arată că Dumnezeu are un plan de a ajunge la cei care au diverse nevoi. Este posibil ca nevoile lor să fie fizice, emoționale, financiare sau chiar sociale: adică, unii s-ar putea să fie tratați ca niște proscrisi de comunitatea sau familia lor. Oricare ar fi nevoile lor, trebuie să fim pregătiți să facem tot ce putem pentru a-i ajuta. Aceasta este o parte centrală a ceea ce înseamnă să fii creștin și a ceea ce trebuie să includă misiunea.

Duminică, 19 noiembrie

Credința prietenilor

O povestire impresionantă din evanghelii relatează prin ce au trecut niște oameni pentru a aduce la Isus o persoană nevoiașă, probabil un prieten. Din această întâmplare aflăm de ce eforturi s-ar putea să fie nevoie uneori pentru a le sluji celor lipsiți.

Întrebarea 1: Citește Luca 5:17-26; Matei 9:1-8; Marcu 2:3-12. Care sunt lecțiile despre bunătate pe care le putem învăța din acest episod?

Luca 5:17-26

17. Într-una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște farisei și învățători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.
18. Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
19. Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.
20. Când le-a văzut credința, Isus a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate!”
21. Cărturarii și fariseii au început să cârtească și să zică în ei înșiși: „Cine este Acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?”
22. Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul și le-a zis: „Pentru ce cârțiți în inimile voastre?”
23. Ce este mai lesne, a zice: „Păcatele îți sunt iertate” sau a zice: „Scoală-te și umblă”?
24. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă”.
25. Și, numaidecât, slăbănogul s-a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
26. Toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”

Matei 9:1-8

1. Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa.
2. Și iată că I-au adus un slăbănog care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!”
3. Și iată că unii din cărturari au zis în ei înșiși: „Omul acesta hulește!”
4. Isus, care le cunoștea gândurile, a zis: „Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?”
5. Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți sunt păcatele”, sau a zice: „Scoală-te și umblă”?
6. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, „Scoală-te”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul și du-te acasă.”
7. Slăbănogul s-a sculat și s-a dus acasă.

8. Când au văzut noroadele lucrul acesta, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.

Marcu 2:3-12

3. Au venit la El niște oameni care I-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.

4. Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus și, după ce l-au spart, au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.

5. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

6. Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:

7. „Cum vorbește Omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?”

8. Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?”

9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă?”

10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

11. „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.”

12. Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!”

Aducându-l la Isus, acești oameni și-au asumat responsabilitatea de a avea grijă de prietenul lor. Dumnezeu ne cheamă să îi conducem pe cei nevoiași la Domnul Isus. Această lucrare necesită credință, acțiune, răbdare și, la nevoie, dispoziția de a fi nonconformiști. Bărbații s-au îndreptat spre Isus, dar s-au confruntat cu piedici. Nu își puteau aduce prietenul neajutorat la Isus prin mijloace tradiționale. Nu au renunțat, ci au găsit o cale inovativă de a-l ajuta să Îl întâlnească personal pe Isus Hristos. *Și-au coborât prietenul prin acoperiș.* Și, potrivit lui Luca, Isus a aprobat ce au făcut ei (vezi Luca 5:20).

Dorința lui Isus este ca noi să ne aducem la El prietenii neajutorați. Biblia Îl zugrăvește pe Isus ca Marele Medic care tânjește să îi ierte și să îi vindece pe cei care suferă, oricine ar fi ei.

Ellen G. White ne solicită să îi ajutăm pe cei în nevoie: „Nu așteptați să vi se spună care vă este datoria. Deschideți ochii să-i vedeți pe cei care sunt în jurul vostru, căutați să îi cunoașteți pe cei neajutorați, lipsiți și îndurerați! Nu vă ascundeți de ei și nu refuzați să le împliniți nevoile. Cine manifestă dovezile menționate în Iacov că are adevărata religie, neîntinată de egoism sau decădere? Cine este gata să facă tot ce îi stă în putere pentru

a ajuta, în marele plan de mântuire?” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 2, p. 29).

Isus Însuși ne arată cum să îi ajutăm pe cei în nevoie. În primul rând, ne împrietenim cu ei, apoi le aflăm nevoile și, în cele din urmă, îi conducem la Isus, care este singurul care îi poate ajuta. Este exact ce au făcut bărbații din acest episod biblic. Și noi trebuie să acționăm la fel, oricare ar fi situația în care ne aflăm. Contribuie și tu la aducerea oamenilor la singurul care îi poate salva: Domnul Isus!

Cine anume din jurul tău are nevoie de ajutor chiar acum? Ce poți face pentru respectiva persoană?

Luni, 20 noiembrie

Numai metoda lui Hristos

Întrebarea 2: Ce ne învață următoarele episoade biblice despre lucrarea pentru cei nevoiași? Ioan 5:1-9 Marcu 1:23-28

Ioan 5:1-9

1. După aceea era un praznic al iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.
2. În Ierusalim, lângă poarta oilor, este o scaldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.
3. În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se cobora, din când în când, în scaldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5. Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Isus, când l-a văzut zăcând, și fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”
7. „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”
8. „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”
9. Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.

Marcu 1:23-28

23. În sinagoga lor era un om care avea un duh necurat. El a început să strige:
24. „Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: ești Sfântul lui Dumnezeu!”
25. Isus l-a certat și i-a zis: „Taci și ieși afară din omul acesta!”

26. Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere și scoțând un strigăt mare.

27. Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpân chiar și duhurilor necurate, și ele Îl ascultă!”

28. Și îndată I s-a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.

Ellen G. White prezintă un procedeu în cinci pași inspirat din metoda Domnului Isus de a acționa: „Numai metoda lui Hristos va oferi un succes real în încercarea de a ajunge la oameni. Mântuitorul S-a amestecat printre oameni ca unul care le dorea binele. El Și-a arătat empatia față de ei, a acordat atenție nevoilor lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: «Urmați-Mă!»” (*Divina vindecare*, p. 143).

În primul rând, trebuie să ne împrietenim cu cei neajutorați, să ne luăm timp să îi cunoaștem și să le înțelegem nevoile, cu intenția de a le face bine. De observat, de exemplu, cum a procedat Isus cu paralizatul de la scăldătoare! Domnul Isus Se afla chiar acolo, în mijlocul acelei mulțimi „de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați” (Ioan 5:3).

În al doilea rând, trebuie să arătăm milă, compasiune. Lucrul acesta poate fi dificil uneori, din cauza lipsei de încredere și din cauză că uneori oamenii folosesc bunătatea ca pe o modalitate de a câștiga încrederea cuiva pentru a abuza ulterior de aceasta. În orice caz, Dumnezeu ne cheamă să manifestăm milă fără a aștepta nimic în schimb.

Al treilea pas este acela de a acorda atenție nevoilor oamenilor. Aceasta înseamnă a trece dincolo de simple vorbe. Este nevoie de acțiune pentru a împlini nevoile unui prieten sau ale unui străin. Isus a vorbit cu paralizatul, l-a întrebat ce voia, apoi a făcut o minune pentru el. În cazul omului posedat de un „duh necurat”, Isus a preluat controlul asupra situației și a făcut pentru el ceea ce acesta nu putea face pentru sine.

Al patrulea pas este câștigarea încrederii. Când lucrăm pentru ei, când îi ajutăm, oamenii vor învăța să se încreadă în noi și în ceea ce le spunem astfel încât, atunci când le vorbim despre Isus, să fie mai deschiși să ne asculte. Isus nu voia doar să îi vindece fizic, voia ca ei să aibă viața veșnică prin El (vezi Ioan 10:10).

Ultimul pas este acela de a contribui la aducerea lor la Hristos, un act care necesită credință atât din partea noastră, cât și din partea celor pe care îi ajutăm.

Noi nu putem face genul de minuni pe care le făcea Isus. Dar care sunt modalitățile în care le putem totuși sluji celor care au nevoie de ajutor?

Refugiații și imigranții

Subiectul imigranților și al refugiaților a devenit unul aprig dezbătut, mai ales pentru că există atât de mulți în zilele noastre. Fie că s-au strămutat din cauza războiului sau a dezastrelor naturale ori în speranța unui viitor economic mai bun, milioane de oameni din întreaga lume au fost dezrădăcinați din casele lor și au nevoie disperată de ajutor.

În Matei 2:13,14, Isus este prezentat ca refugiat. Părinții Lui pământești, Iosif și Maria, au fost nevoiți să fugă din Betleem noaptea și să caute refugiu în Egipt, pentru a scăpa de mâna criminală a lui Irod. Biblia nu spune nimic despre experiența lor în Egipt, dar nu este greu să ne imaginăm că aceasta venea cu anumite dificultăți, probabil dificultăți cu care se confruntă și refugiații din zilele noastre. De fapt, într-un mod oarecum asemănător cu felul în care familia lui Isus a căutat azil într-o țară străină, mulți musulmani, budiști, hinduși, creștini și persoane nereligioase caută azil în ținuturi noi și în zilele noastre.

Este mai ușor să ne împrietenim cu oamenii din cultura noastră și care vorbesc aceeași limbă cu noi, pentru că avem multe lucruri în comun. Este însă mai dificil să găsim lucruri în comun cu imigranții și cu refugiații care arată altfel decât noi, care nu împărtășesc aceleași valori religioase și care nu mănâncă mâncare asemănătoare cu a noastră. Evanghelia ne cheamă să ieșim din confortabilul nostru cerc etnic, național și cultural și să intrăm în contact cu cei în nevoie, indiferent cât de diferiți de noi ar fi.

Întrebarea 3: Citește Deuteronomul 10:19; Psalmii 146:9; Romani 12:13 și Leviticul 23:22. Care este importanta temă de reținut din aceste texte?

Deuteronomul 10:19

19. Să iubiți pe străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Psalmii 146:9

9. Domnul ocrotește pe cei străini, sprijină pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.

Romani 12:13

13. Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.

Leviticul 23:22

22. Când veți secera semănăturile din țara voastră, să lași nesecerat un colț din câmpul tău și să nu strângi ce rămâne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.”

Cum putem lucra pentru imigranți și refugiați? Este dificil, dar trebuie să facem ceea ce putem, când putem, pentru a acționa în favoarea acestor persoane care au trecut prin momente dificile și care au nevoie de ajutorul nostru. Așadar, trebuie să ajutăm cât de mult putem.

Începe cu rugăciune, apoi caută informații despre imigranți și refugiați! În multe locuri există organizații care le poartă de grijă. Te poți alătura uneia dintre respectivele organizații sau poate Școala de Sabat din biserica ta ar putea demara un proiect dedicat imigranților și refugiaților.

Chiar dacă este vorba despre ceva mic, ce poți face pentru a-i ajuta pe imigranții și refugiații despre care ai auzit?

Miercuri, 22 noiembrie

Ajutorarea celor care suferă

Care dintre noi nu s-a convins că lumea noastră suferă? Indiferent că trăim într-un mediu marcat de bogăție și materialism, fie într-unul caracterizat de sărăcie și nevoi materiale, oameni sunt răniți, suferă și se chinuie. De exemplu, nu trebuie decât să ne documentăm despre sumele amețitoare cheltuite în fiecare an pe antidepressive în Occident pentru a înțelege că bogăția materială nici nu se apropie măcar de garantarea fericirii sau a păcii.

Întrebarea 4: Citește Luca 4:18 în diferite traduceri și versiuni ale Bibliei. Ce ne învață textul acesta despre ce a făcut Domnul Isus și despre ceea ce și noi ar trebui să facem, în sfera noastră, pentru cei din jur?

Luca 4:18

18. „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați

Dumnezeu ne cheamă să venim în întâmpinarea nevoilor tuturor oamenilor, chiar dacă nu știm când sau dacă Îl vor accepta vreodată pe Isus. Deși câștigarea lor pentru Isus este baza misiunii noastre, trebuie să îi ajutăm pe cei în nevoie pur și simplu pentru că sunt într-o situație vulnerabilă. Îi ajutăm pentru că L-am acceptat pe Isus ca Domn al nostru și aceasta este ceea ce ne cheamă să facem.

Exemplul Domnului Isus, care încerca să împlinească nevoile tuturor oamenilor, este un principiu biblic de urmat. Nu știm dacă toți aceia pe care i-a ajutat L-au acceptat sau nu.

Pentru a-i ajuta cu adevărat pe alții trebuie să devenim conștienți de nevoile lor. Fiecare cultură are propriul mod de a ne arăta cum să ne comportăm cu prietenii noștri. În India obiceiul este ca gazda să își servească musafirii cu mâncare și băutură. Este mai ușor să oferi unui străin o sumă de bani simbolică decât să alini un prieten care tocmai a pierdut pe cineva drag. S-ar putea ca prietenul să aibă nevoie de ceva mai mult decât bani sau lucruri materiale. Adeseori, susținerea plină de înțelegere de care dăm dovadă față de cineva care a pierdut ceva sau pe cineva poate fi de mult mai mult ajutor.

Principiul important pentru noi, ca ajutoare ale lui Isus pentru prietenii noștri, are în prim-plan iubirea neegoistă și faptul de a le înțelege nevoile înainte de a le veni în ajutor. Oferă-le ajutor celor în nevoie, chiar dacă nu știi în ce măsură sunt gata să Îl urmeze pe Isus!

Întrebarea 5: Citește Matei 25:34-40. Care este mesajul pentru noi aici?

Matei 25:34-40

34. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

35. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit;

36. am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.”

37. Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut?

38. Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am îmbrăcat?

39. Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?”

40. Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”

Joi, 23 noiembrie

O dragoste mai mare

După cum știm cu toții, și o știm prea bine, nevoile nu se termină niciodată. Dacă suntem dispuși să sărim în ajutor, vom avea ocazii din belșug. Indiferent că e vorba de prieteni de aproape sau de refugiați de departe, există oameni în nevoie și ar trebui să facem tot ce putem, atunci când putem, pentru a-i ajuta. Isus i-a ajutat pe cei care nu puteau să se ajute

singuri. În unele cazuri, El a fost Cel care a luat inițiativa și a mers la cei în nevoie; în alte cazuri, la fel ca în cazul oamenilor care l-au coborât pe paralytic prin acoperiș, prietenii au luat inițiativa.

Întrebarea 6: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ioan 15:13). Cum aplicăm acest principiu în lucrarea noastră pentru alții?

O familie misionară a slujit șase ani în Trinidad și Tobago. În primii trei ani a locuit într-o comunitate predominant hindusă și musulmană. Mulți hinduși se plângeau că toți creștinii le refuzau invitația la slujba lor anuală de recunoștință. Într-o zi, acești misionari creștini au participat la slujba de recunoștință a unui nou prieten hindus. Au făcut lucrul acesta urmând exemplul lui Isus: El Și-a vizitat prietenii atunci când L-au invitat la sărbătorile lor speciale. De fapt, în hinduism se crede că musafirii sau prietenii aduc binecuvântări în casa gazdei.

Încearcă să îți faci un prieten în această săptămână, fiind o binecuvântare pentru cineva! În primul rând, cercetează satul sau orașul din care faci parte! Știi vreun refugiat sau imigrant care locuiește în zonă? Dar pe oamenii care locuiesc pe strada ta sau pe scara ta de bloc? Îi cunoști pe toți? Roagă-te și cere ajutorul lui Dumnezeu! El îi știe pe toți și știe și străinul cu care te poți împrieteni. Nu uita că scopul este să te împrietenești cu el ca să-i vii în ajutor și să-l conduci la Dumnezeu.

Implică-te! Caută informații despre străinii sau necreștinii care locuiesc în țara ta. La adresa culte.gov.ro găsești două culte necreștine în România. Dacă vrei să afli nevoile urgente din alte țări, întreabă responsabilul Departamentului de Misiune Externă de la Conferință.

Implică-te și mai mult! Identifică o persoană din sfera ta de influență. Începe să te rogi în mod regulat pentru acea persoană după ce ai răspuns la următoarele întrebări și i-ai oferit constant prietenia și suportul tău: Este această persoană prietenă cu mine – conform modelului de prietenie al lui Isus? Cunosc nevoile acestei persoane? Cum o pot conduce la Isus pentru vindecare?

Vineri, 24 noiembrie

Un gând de încheiere

Scriitorii evangheliilor au consemnat exemple ale obiceiului lui Isus de a crea punți între El și oameni din alte culturi cu scopul de a-i mântui (Matei 8:28-34; Marcu 5:1-20). Tot la fel, și noi suntem chemați să ne facem prieteni și să lucrăm pentru oamenii din alte culturi. Moartea lui Hristos a fost pentru toți oamenii, indiferent de rasă, naționalitate, avere

sau mediul din care provin. Nu trebuie să uităm niciodată lucrul acesta. „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi” (1 Ioan 2:2).

„Bărbații și femeile nu împlinesc planul lui Dumnezeu când exprimă afecțiune doar pentru cercul propriei familii, [...] în timp ce exclud din iubirea lor pe cei pe care i-ar putea mângâia și binecuvânta alinându-le nevoile. [...]

Când ne îndeamnă să facem bine altora din afara familiei noastre, Domnul nu spune că afecțiunea noastră pentru familie va scădea și că ne vom iubi neamul sau țara mai puțin pentru că El dorește să ne extindem compasiunea. Să nu ne închidem iubirea și compasiunea între patru pereți și să limităm binecuvântarea pe care ne-a dat-o Dumnezeu, încât alții să nu se bucure și să nu beneficieze de ea împreună cu noi!” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Sabbath Herald*, 15 octombrie 1895).
